

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Βονιφάτιος, Ἀπόστολος τῆς Γερμανίας

† 5ῆ Ἰουνίου 754

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Βονιφάτιος, ὀνομαζόμενος ἀρχικὰ Οὐίνφριδος, γεννήθηκε περὶ τὸ 672 πλησίον τοῦ Ἔξετερ, στὴν δυτικὴ ἐσχάτια τοῦ Οὐέσεξ, ἐνὸς ἀπὸ τὰ Βασίλεια τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς Ἑπταρχίας.

Ἐκ νεότητος ἔδειξε κλίσι πρὸς τὸν Μοναχικὸ Βίον καὶ στὴν ἡλικία τῶν ἑπτὰ ἐτῶν εἰσηλθε σὲ Μοναστήρι, ἀρχικὰ στὸ Ἔξετερ, ἀργότερα δὲ στὸ Νέρσλιγκ, προκειμένου νὰ διδαχθῆ ἐκεῖ τόσο τὰ ἱερά ὅσο καὶ τὰ θύραθεν γράμματα.

Μετὰ ἀπὸ λαμπρὲς σπουδές, ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Καθηγητοῦ, ἀλλὰ ἡ διδασκαλία τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ρητορικῆς ἄλλον σκοπὸν δὲν εἶχε γι' αὐτόν, παρὰ τὴν προπαρασκευὴ τῆς κατανοήσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Τέλειος σὲ ὅλα Μοναχός, ἐπέδειξε ἐπὶ πλέον ζωηρὸ ζῆλον γιὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ ὄνειρό του ἦταν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων Ἱρλανδῶν Μοναχῶν, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἐγκαταλείψει τὴν πατρίδα τους, γιὰ νὰ περιοδεύουν καὶ νὰ διαδίδουν τὸ Εὐαγγέλιον στοὺς εἰδωλολάτρεις.

* * *

Ὀλίγον μετὰ τὴν Χειροτονία του εἰς Πρεσβύτερον (716), ἐγκατέλειπε τὴν Μονὴν τοῦ Νέρσλιγκ μαζί μὲ τρεῖς συμμοναστές του, προκειμένου νὰ συμμετάσχῃ στὴν Ἱεραποστολὴν τοῦ Ἁγίου Οὐίλλιμπροντ († Μνήμη: 7ῆ Νοεμβρίου, βλ. [ἐδῶ](#)) στὴν Φρισία.

Ὁ Ἅγιος αὐτὸς Ἐπίσκοπος συναντοῦσε πολλὰς δυσκολίας, διότι

Οί Άγιοι Ουΐλλιμπρορντ
και Βονιφάτιος.

ό θάνατος του Πεπίνου του Χέρισταλ είχε προκαλέσει την αντίδραση των ειδωλολατρών, και έτσι είχε υποχρεωθεί να αποσυρθεί στο Μοναστήρι του.

Παρά τον ζήλο τους, οι νέοι Ίεραπόστολοι αντιμετώπισαν τις ίδιες δυσκολίες και χρειάστηκε σύντομα να επιστρέψουν στο Μοναστήρι τους στην Άγγλία, όπου οι άδελφοί έδέχθησαν με θέρμη τον Ουΐνφρίδο και πρότειναν σε αυτόν να διαδεχθεί τον Ήγουμενο, ό οποίος είχε προσφάτως κοιμηθεί.

Χάρις στην υποστήριξη του Ήπισκόπου του Ουΐντσεστερ, ό Άγιος αποδεσμεύθηκε από την υποχρέωση αυτή και προετοίμασε μία νέα Ίεραποστολή, αφού προηγουμένως μετέβη σε προσκύνημα στην Ρώμη (718).

Ο πάπας Γρηγόριος Β΄ τον έδέχθη με τιμές και επειδή έπιθυμούσε να συνεχίσει τó ιεραποστολικό έργο του ένδόξου όμωνύμου του Γρηγορίου Α΄ του Μεγάλου († Μνήμη: 12η Μαρτίου), ένεχείρισε εις αυτόν έπιστολή, στην όποία του έδιδε την έξουσία να ευαγγελίσει όλους τους ειδωλολατρικούς λαούς στην Γερμανία, σε έξάρτησι από την Ρωμαϊκή Έδρα, ένώ ως ένδειξι άφοσιώσεως τον μετωνόμασε Βονιφάτιο (719).

* * *

Άφού διέσχισε γρήγορα την Βαυαρία και την Θουριγγία, ό Άγιος κατευθύνθηκε εκ νέου προς την Φρισία, όπου ό Άγιος Ουΐλλιμπρορντ είχε καταφέρει να ανακτήσει την Έδρα του της Ουτρέχτης.

Έπí τρία έτη έβοήθησε τον Γέροντα Έπίσκοπο να άποκαταστήσει τον Χριστιανισμό στην περιοχή αυτή, αλλά όταν ό Ουΐλλιμπρορντ του πρότεινε να χειροτονήσει αυτόν Έπίσκοπο για να τον διαδεχθεί, του άπάντησε ότι είχε ως άποστολή να ευαγγελίσει όλους τους βαρβάρους λαούς και ήταν πλέον καιρός να στραφεί προς τις περιοχές της Γερμανίας, οι όποιες ήσαν άκόμη έλάχιστα έκχριστιανισμένες.

Διεΐδωσε λοιπόν προς τó έσωτερικό των χωρών εκείνων, οι όποιες εύρίσκοντο υπό φραγκικήν κυριαρχία, αλλά ήσαν ως έπί τó πλείστον ειδωλολατρικές.

Στην Έσση ξεκίνησε, ιδρύοντας Μονή στο Άμενεβούργο, ή όποία έγινε πόλος έλξεως και εκπαιδευτήριο Ίεραποστόλων.

Όταν ο πάπας έμαθε τις έπιτυχίες του Βονιφάτιου, προσέκαλε-
σε αυτόν στην Ρώμη και τον έχειροτόνησε Έπίσκοπο άνευ Έδρας,
άλλα υπό την άμεση έξουσία της Ρωμαϊκής Έδρας (722).

* * *

Όταν επέστρεψε στην Έσση, άρχισε πάλιν τις ιεραποστολικές
περιοδείες του και επέτυχε λαμπρά νίκη επί της ειδωλολατρίας,
καταρρίψας μίαν δρυ, αφιερωμένην στον ψευδοθεό Θώρ, την οποί-
αν οί ειδωλολάτρεις έτιμοΰσαν ως στήριγμα του ουράνιου θόλου.
Βλέποντες οί ειδωλολάτρεις την πρόθεσί του, ώρμησαν έξαγριω-
μένοι επάνω του, άλλα τò δένδρο αίφνης έλύγισε κάτω από άο-
ρατο χέρι και ήλθε και συνετρίβη σε τέσσερα μέρη στα πόδια του
Άγίου. Ο Βονιφάτιος χρησιμοποίησε τò δηθεν ιερό δένδρο για
νά κατασκευάση μίαν εκκλησία, πλησίον της οποίας ίδρυσε την
Μονή Φρίτζλαρ.

Καθώς ο Χριστιανισμός άπλωνόταν, ο Άγιος άφησε τους μαθη-
τές του νά συνεχίσουν τò έργο του και εκείνος πέρασε στην Θου-
ριγγία (724), όπου άρχισε πάλιν την άποστολή του με την ίδρυσι
μιάς άνδρoας Μονής στο Όρντουρφ, πλησίον της Γκότα, καθώς
και πολλών γυναικείων Μονών.

Προκειμένου να οργανώσει τις νέες αυτές Κοινότητες επάνω σε παραδοσιακά θεμέλια, έκάλεσε Μοναχούς και Μοναχές από την Άγγλία*, οι οποίοι διέδωσαν στις περιοχές αυτές όχι μόνο την χρηστότητα των ευαγγελικών ηθών, αλλά και τα φώτα του πολιτισμού.

Άφου έλαβε από τον πάπα Γρηγόριο Γ' (731) τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὸ Παλλίον (εἶδος ὠμοφορίου), ὁ ἀκαταπόνητος Ἀπόστολος κατηύθυνε τις προσπάθειές του πρὸς τὴν Βαυαρία, τὴν πλέον ἀχανῆ περιοχή τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία εἶχε ευαγγελισθῆ πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἀπὸ γενναίους Ἱεραποστόλους, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἀκόμη στερεὰ ἐκκλησιαστικὴ ὀργάνωσι.

Ἐγκατέστησε ἐκεῖ τέσσερις Ἐπισκόπους, στὸ Σάλτσμπουργκ, στὸ Φράϊζινγκ, στὴν Ρατισβόννη καὶ στὸ Πασάου, καὶ ἐπέστρεψε κατόπιν στὴν Ρώμη γιὰ νὰ ἀναφέρῃ στὸν πάπα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποστολῆς του καὶ νὰ ζητήσῃ ὁδηγίες.

* * *

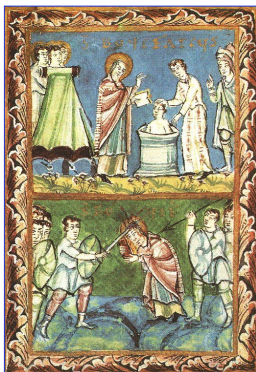
Ἐπέστρεψε στὴν Γερμανία, ἐφοδιασμένος μὲ ἱερὰ Λείψανα καὶ συστατικὲς ἐπιστολὲς τοῦ πάπα. Ἐγκατέστησε Ἐπισκόπους στὴν Ἔσση καὶ τὴν Θουριγγία, ἀλλὰ τὸ ἔργο ἐδῶ ἀπεδείχθη δυσχερέστερο ἀπὸ ὅ,τι στὴν Βαυαρία, διότι οἱ περιοχὲς αὐτὲς δὲν εἶχαν κληρονομήσει τὴν ρωμαϊκὴ διοικητικὴ ὀργάνωσι καὶ δὲν διέθεταν πραγματικὲς πόλεις, ἱκανὲς νὰ χρησιμεύσουν ὡς Ἐπισκοπὲς (741).

Ὅταν ὠλοκληρώθηκε ἡ ἀποστολὴ αὐτή, μετὰ ἀπὸ εἴκοσι ἔτη μόχθων, παρουσίασε, μὲ τὴν ἔγκρισι τοῦ νέου πάπα Ζαχαρίου, τὴν ὀργάνωσι τῆς νέας Ἐκκλησίας.

Γιὰ νὰ σφραγίσῃ δὲ τὸ ἔργο αὐτό, ὁ Ἅγιος ἀπεφάσισε νὰ ἰδρῦσῃ στὸ κέντρο τῶν τεσσάρων χωρῶν, τις ὁποῖες εἶχε ευαγγελίσει, τῆς Φρισίας, τῆς Ἔσσης, τῆς Θουριγγίας καὶ τῆς Βαυαρίας, μία μεγάλη Μονή, ἡ ὁποία συμβόλιζε τὴν ἐνότητα τῆς Γερμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ὁποία θὰ μπορούσε νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς τόπος διαμονῆς.

Μετὰ ἀπὸ μακρὲς ἔρευνες, ὁ μαθητὴς του Στρούμ βρῆκε τὸν προσφυῆ τόπο σὲ ἓνα πυκνὸ δάσος, διασχιζόμενο ἀπὸ τὸν ποταμὸ Φούλντα, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωσε τὸ ὄνομά του στὸ νέο Καθίδρυμα.

Κάθε χρόνο ὁ Ἅγιος Βονιφάτιος ἐρχόταν ἐκεῖ νὰ ἀναπαυθῆ καὶ

Σκηνὲς ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Βονιφάτιου.

νά διδάξη τις παραδόσεις του Μοναχισμού στην Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία ἐφθασε νὰ ἀριθμῆ τετρακόσιους Μοναχοὺς, ὅταν ἐτελεύτησε ὁ Ἅγιος.

* * *

Παρά τὴν προχωρημένη ἡλικία του καὶ τὴν ἐπιθυμία γιὰ ἡσυχία, ὁ Ἅγιος Βονιφάτιος δὲν ἔπαυσε τὶς δραστηριότητές του.

Τὸ 743 ἔλαβε μέρος σὲ μία μεγάλη γερμανικὴ Σύνοδο ποὺ συγκλήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν ἀυλάρχη Αὐστρίας Καρλομᾶνο, προκειμένου νὰ διευθετη-

θοῦν πολλὰ προβλήματα ποὺ εἶχαν ἀνακύψει στὴν Φραγκικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὶς μεταρρυθμίσεις τοῦ Καρόλου Μαρτέλου καὶ τοὺς ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ἀριστοκρατικῶν φατριῶν.

Οἱ ἀναταράξεις αὐτὲς στὴν ἐκκλησιαστικὴ ὀργάνωσι εἶχαν ἀνοίξει τὸν δρόμο στὴν ἐπανεμφάνισι τοῦ παγανισμοῦ καὶ στὴν ἐπιρροὴ πλήθους ἀπατεῶνων, οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλεύοντο τὴν εὐπιστία τοῦ λαοῦ.

Στὴν Σύνοδο αὐτὴ ἐπιβεβαιώθηκε ἡ αὐθεντία τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι, ὑπαγόμενοι στὸν Ἅγιο Βονιφάτιο, ὄφειλαν νὰ ἐπαγρυπνοῦν γιὰ τὴν ἀναμόρφωσι τοῦ Κλήρου τους, τὴν τήρησι τῶν ἱερῶν Παραδόσεων καὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν δεισιδαιμονιῶν. Ἀποδόθηκε μέρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν σφετερισθῆ οἱ εὐγενεῖς καὶ καθαιρέθηκαν οἱ ἀνάξιοι ἱεράρχες.

Ἡ μεταρρύθμισις αὐτὴ ἐπεκτάθηκε στὸ σύνολο τῆς Φραγκικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπικυρώθηκε στὴν Σύνοδο τοῦ Σουασόν, τὸ 744.

Ὁ Ἅγιος Βονιφάτιος ἐπιθυμοῦσε νὰ ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς ἐνοποιήσεως τῆς Φραγκικῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαθιστώντας τὴν Ἔδρα του στὴν Κολώνια, ἀλλὰ οἱ ἀντιδράσεις ἐνὸς μέρους τοῦ Κλήρου καὶ τῶν Φράγκων πριγκίπων ἐμπόδισε τὴν πραγματοποίησι τοῦ

σχεδίου αὐτοῦ καὶ ἔτσι δέχθηκε ὡς Ἔδρα τὴν Μαγεντία (747).

Ἡ Ἀλσατία, ἡ Ἀλεμανία καὶ ἡ περιοχὴ τῶν Τρεβήρων παρέμειναν ὠργανωμένες ἐπάνω σὲ ἄλλες ἀρχές, μὲ μία μεγαλύτερη ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν Ρώμη, ἐνῶ ἡ Σαξωνία παρέμενε ἐπίμονα προσηλωμένη στὰ βαρβαρικὰ ἦθη.

Μετὰ τὴν παραίτησι τοῦ Καρλομάνου γιὰ νὰ γίνῃ Μοναχὸς στὸ Μόντε Κασσίνο, ὁ Ἅγιος Βονιφάτιος ἔστειψε τὸν ἀδελφὸ του Πεπίνο τὸν Βραχὺ στὸ Σουασόν, ἐγκαινιάζων ἔτσι τὶς ἀρχές τῆς Καρολίγγειας Δυναστείας (751).

* * *

Παρὰ τὴν ἡλικία του, 79 ἐτῶν, ὁ ἀποστολικὸς του ζῆλος δὲν εἶχε σβῆσει καὶ σχεδίαζε πάντα νὰ συνεχίσει τὸν εὐαγγελισμό τῆς ἀντιστεκομένης Φρισίας.

Ἀφου ἐτοποθέτησε ὡς διάδοχό του στὴν Μαγεντία τὸν προσφιλέστερο μαθητὴ του Λουῖλλο, ἀποχαιρέτησε τοὺς φίλους του καὶ παίρνοντας προφητικὰ ἓνα σάβανο στὶς ἀποσκευές του, ἀνέπλευσε στὸν Ρῆνο. **Ἀφου** πέρασε τὸν χειμῶνα στὴν Οὐτρέχτη, σὲ ἓνα Μοναστήρι, τὸ ὁποῖο διοικοῦσε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, ξεκίνησε στὶς ἀρχές τῆς ἀνοιξέως γιὰ τὴν ἀποστολὴ του στὶς βορειότερες περιοχές τῆς χώρας.

Ἐγινε φιλικὰ δεκτὸς ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ καὶ οἱ Ἱεραπόστολοι ἐβάπτισαν ἀρκετοὺς εἰδωλολάτρες.

Στις 5 Ἰουνίου 754, ὅμως, ἐνῶ αὐτοὶ ἐτοιμάζοντο νὰ λάβουν τὸ Χρίσμα, μία ὁμάδα ἐνόπλων ὤρμησε οὐρλιάζοντας στὸν ἱεραποστολικὸ καταυλισμὸ. **Οἱ** ὑπηρετές καὶ οἱ σύντροφοι τοῦ Ἁγίου προσπάθησαν νὰ πάρουν τὰ ὄπλα γιὰ νὰ ἀντισταθοῦν, ἀλλὰ ὁ Βονιφάτιος στάθηκε στὴν μέση τῆς συμπλοκῆς καὶ παροτρύνοντας τοὺς ἀνθρώπους του νὰ μὴν ἀνταποδώσουν κακὸ στὸ κακό, ἀναφώνησε: **«Ἐφθασε** ἐπὶ τέλους ἡ πολυπόθητη ἡμέρα. **Ἐ**ο καιρὸς ὁ ὠρισμένος γιὰ τὴν ἐπικειμένη λύτρωσί μας. **Ἄς** παρηγορηθοῦμε λοιπὸν ἐν Κυρίῳ, ἃς δεχθοῦμε τὴν ἀπόφασί Του εὐχαριστώντας Αὐτόν, νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνη σὲ Αὐτόν. **Ἐ**χει λυτρώσει ἤδη τὶς ψυχές μας!». **Ἡ** λύσσα τῶν βαρβάρων ἐγίνε ἀκόμη μεγαλύτερη. **Ἐ**νας ἀνάμεσά τους σήκωσε τὸ ξίφος του καὶ μὲ μία σπαθιά ἔσχι-

Ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου Βονιφάτιου στὴν κρύπτη τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ στὴν Φούλντα.

Τὰ ἱερά Λείψανα
τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου
στὸ Ντοκοῦμ
Ὁλλανδίας.

σε τὸ χειρόγραφο ποὺ εἶχε σηκώσει ὁ Ἅγιος
γιὰ νὰ προστατευθῆ καὶ κατόπιν τὸ κρανί-
ο του. Ἐσφαξαν πενήντα δύο ἀπὸ τοὺς συν-
τρόφους του καὶ με ξίφη καὶ τσεκούρια ἔκα-
ναν κομμάτια λειψανοθήκες καὶ βιβλία ποὺ
ἀποτελοῦσαν τὸν μόνο θησαυρὸ τῶν Ἱεραπο-
στόλων.

Χριστιανοὶ ἤλθαν ἀργότερα νὰ περισυλλέ-
ξουν τὰ ἱερά Λείψανά τους. Τὸ Σκῆνωμα τοῦ
Ἁγίου Βονιφατίου μεταφέρθηκε στὴν Μαγε-
ντία, ἀπὸ ἐκεῖ δὲ σύμφωνα με ὁδηγίες ποὺ εἶχε
δώσει ὁ Ἅγιος στὴν Μονὴ Φούλντα, ἡ ὁποία
ἔγινε κέντρο προσκυνήματος καὶ τὸ σύμβολο
τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας στὴν Γερμανία.

(*) Βλ. Ὁσία Βαλβούργη († Μνήμη: 25η Φεβρουαρίου, βλ. *ἐδῶ*).

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*